

נושא השיעור: שמחה פנימית

דף קשר

תקציר הנלמד בשיעור:

התלמידים כבר יודעים מהי שמחה, אך יש שמחה ויש שמחה... בשיעור התייחסנו למניעים גשמיים לשמחה (ממתק, משחק, טיול) לעומת מניעים רוחניים (מעשה טוב, עזרה לזולת, תפילה בכוונה). ההנאה והתועלת של דברים גשמיים היא מוגבלת, ולכן גם השמחה שהם גורמים נמשכת לפרק זמן מוגבל, לפעמים כמה דקות ולפעמים כמה ימים. אך בסופו של דבר, ההנאה הגשמית מסתיימת. לעומת זאת, דברים רוחניים יש להם תועלת נצחית, ולכן הם ממלאים בשמחה פנימית-אמיתית (אמנם, לעיתים הגוף מסתיר את שמחת הנשמה, אך אין זה פוגע מתוקם של המניעים הרוחניים לשמחה). לכן, נשאף להגיע לשמחה פנימית, אליה אפשר להגיע תמיד, מבלי להיות תלויים בדברים גשמיים.

נקודות שרציתי לספר...

- אילו דברים גורמים שמחה?
- מה ההבדל בין שמחת הגוף לשמחת הנשמה, ואיך מגיעים לכל שמחה? (שמחה גשמית של הגוף מדברים גשמיים-משחק/ממתק וכד', ושמחה פנימית-רוחנית של הנשמה מעזרה לזולת, מעשים טובים וכד').
- כמה זמן נהנים מדברים גשמיים? (זמן מוגבל, כל עוד ההנאה נמשכת. אך כשממתק נגמר/משחק נשבר מסתיימת השמחה ממנו).
- כמה זמן נהנים מדברים רוחניים? (לנצח. בעשיית מעשים טובים גורמים שמחה לה', מכל מעשה טוב נבראים מלאכים ומתווסף אור בעולם שנשאר לתמיד. כאשר ניזכר במעשה טוב או התגברות נוכל לחוש תמיד את תחושת ההנאה מהמעשה הטוב).
- איך יכול היה רבי הלל מפאריטש לשמוח כאשר הבית שלו נשרף? (כיון שנשאר לו האלוקים, והאמונה בהקב"ה שזה דבר נצחי, המשמח את הנשמה).

מאירים את הבית - משימה:

בחרו בגורם רוחני שמשמח את הנשמה והוסיפו בשמחה פנימית אמיתית (על ידי תפילה בכוונה / התגברות / מעשה טוב וכדומה).

בני/בתי _____ הוסיפו בשמחה פנימית על ידי _____

הצלחתי להאיר את הבית ☐